

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทำการ ตรวจสอบชำระและการศึกษาเชิง วิเคราะห์ " คัมภีร์ จักรวาฬที่ ๖ " เพื่อให้ต่อเนื่องกับ ๕ กัณฑ์ข้างต้น ซึ่งได้มีผู้ ทำการวิจัยสำเร็จไปแล้ว ให้เป็นคัมภีร์ ขุนานการ ตรวจสอบชำระตามหลักวิชาการ ครบถ้วน บริบูรณ์ ทั้งคัมภีร์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการ วิจัยตามแนวคำ เสนอแนะของผู้วิจัยใน กัณฑ์ก่อนมาเป็นหลัก และได้ไปค้นคว้าหาข้อมูลต้นฉบับต่างๆเพิ่มเติมจากแหล่งที่คิดว่าน่าจะมี เช่น ได้ไปสืบหาที่ภาค ใต้ของประเทศไทย มีที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดที่เคยเป็นศูนย์กลาง การศึกษาทางพระพุทธศาสนาแต่โบราณ ในปัจจุบันมีสาขาหอสมุดแห่งชาติประจำอยู่ แต่ปรากฏว่าไม่มีคัมภีร์ จักรวาฬที่ ๖ ตามที่คาดว่าน่าจะมี ผู้วิจัยจึงได้ค้นฉบับตัวเขียนทั้งหมด ๒๑ ฉบับ แต่ที่นำมาเป็นข้อมูลตรวจสอบชำระได้เพียง ๑๖ ฉบับเท่านั้น ทั้งนี้เพราะว่าบางฉบับที่ได้มาไม่มี ข้อความของกัณฑ์ ๖ ซึ่งบรรจุเนื้อหาทั้งหมดของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ไว้ แต่เนื่องจากกัณฑ์ ๖ อันเป็นกัณฑ์สุดท้ายของคัมภีร์ มักจะปรากฏว่าถูกทำลายๆของกัณฑ์หรือของฉบับมักจะไม่ ปรากฏว่าเป็นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้ได้ค้นฉบับย่อย

ถึงอย่างไรก็ตาม การวิจัยก็ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สอดตามความมุ่งหมายทุก ประการ ผลของการวิจัยทำให้ทราบถึงคติเกี่ยวกับจักรวาฬในทางพระพุทธศาสนาชั้น เจนชั้น เพราะผู้รจนาคัมภีร์พยายามนำเอาหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวกับจักรวาฬ ซึ่งปรากฏอยู่ใน คัมภีร์ข้างๆมา ประกอบคำอธิบาย และไต่ถามรวบรวมขึ้นเป็น " คัมภีร์ จักรวาฬที่ ๖ " โดยเฉพาะอย่างยิ่งกัณฑ์ ที่ ๖ ของคัมภีร์อันเป็นวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ทำให้ทราบถึงเรื่องเบ็ดเตล็ดต่างๆ อันเป็นส่วน ประกอบของคัมภีร์ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในกัณฑ์อื่นๆ ไต่ถามกว้างและชัดเจนยิ่งขึ้นไปอีก เช่น กล่าวถึงเรื่องเบ็ดเตล็ดที่เกี่ยวกับเรื่องอาหาร อายุ การคำนวณ ต้นไม้ โลก โลกธาตุ และ อื่นๆ ละเอียดละเอียดยกตัวอย่างทุกมุม จนผู้วิจัยคิดไม่ถึงว่าท่านผู้รจนาคัมภีร์จะสามารถอธิบายได้ อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน และกลมกลืนกันไต่ถามอย่างนั้น เช่น เมื่อกล่าวถึงเรื่องอาหาร ท่านก็เริ่ม ว่า ถอด आयुโศติ มนุสสุธาทีน आयुโค ท่านยกเอาอายุของสิ่งที่ใกล้ตัวเรามากที่สุด คืออายุ

ของมนุษย์มาเป็นหลักหรือบทเริ่มต้นของการอธิบาย เพราะธรรมชาติของมนุษย์จะนึกถึงตัวเองก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของอายุ หรือชีวิตของตัวเองถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น หายจึงยอมเอาอายุของมนุษย์ขึ้นมาอธิบายก่อน แทนที่จะอธิบายอายุของสิ่งที่มีชีวิตที่มีอายุมากที่สุด หรือมีอายุมากที่สุด แล้วอธิบายไปหาที่ที่สุดอีกข้างหนึ่งตามลำดับ และทำนอธิบายต่อไปว่า อายุ สูงสุดของมนุษย์นั้นกำหนดแน่นอนไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอายุของมนุษย์ชาวชมพูทวีป บางคราว มีอายุถึงสองไซโย แต่บางคราวมีอายุเพียง ๑๐ ปีเท่านั้น ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัย คือการ ประพฤติปฏิบัติของพวกเขา เมื่อเขามีศีลคืออายุก็ยิ่งมากขึ้น เมื่อทำชั่วอายุก็จะลดลง ส่วนอายุ ของพวกเทพ สัตว์นรก และมนุษย์ชาวอสูร ภูริทวีป ได้มีการกำหนดไว้แน่นอน จากนั้นก็กล่าวถึง อายุของพวกเทพชั้นต่างๆ เช่น สวรรค์ชั้นจาตุมหุรวาธิกา มีอายุ ๕๐๐ ปีทิพย์ เทวกัม ๕ ล้าน ปีณดุจมนุษย์ อายุของเทพชั้นดาวกิงส์ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ หรือเท่ากับ ๓๖ ล้านปีของมนุษย์ เป็นต้น เรื่องอายุนี้ท่านผู้รจนาคำว่า ๗ เปรียบเทียบไว้เสร็จ เมื่อพูดถึงอาหารท่านก็อธิบายไว้ว่า อาหารมีแตกต่างกันออกไป ตามประเภท ฐานะ และภูมิของสิ่งมีชีวิตนั้นๆ เช่น อาหารของสัตว์ เครื่จนามีหญ้าและต้นไม้ เป็นต้น อาหารของมนุษย์มีข้าวสุกและขนมถั่ว เป็นต้น และยังได้แบ่ง อาหารออกเป็นชั้นๆตามคุณภาพของอาหาร เป็นอาหารหยาบหรืออาหารประณีต เช่น ท่าน บอกไว้ว่า อาหารของนกยูงละเอียดกว่าอาหารของจระเข้ อาหารของนางพยานละเอียดกว่า อาหารของคนที่อยู่ชายแควเป็นต้น และในบรรดาอาหารของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น ท่านยังได้จำแนก อาหารไว้ได้ถึง ๔ ประเภท เพื่อความสะดวกในการที่จะศึกษาและทำความเข้าใจ ทั้งยังบอก ไว้ด้วยว่า อาหารประเภทไหนเป็นปัจจัยให้เกิดอะไร เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว ยังทำให้ผู้อ่านได้ความรู้ว่า คัมภีร์นี้สามารถจะให้ความรู้ต่างๆ นอกเหนือไปจากความมุ่งหมายของท่านผู้รจนาคือสามารถให้ความรู้ในวิชาสาขาต่างๆ เช่น

- ๑. สาขา วิทยาศาสตร์ จะให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรวัดระยะเวลา นอกกาลเวลา เช่น เมื่อกล่าวถึงเรื่องโยชน ก็แบ่งโยชนออกเป็น ๒ ชนิด คือ ภูมิโยชนเป็นโยชนที่ใช้วัดระยะ ทางบนพื้นดิน หรือบนโลก และพรหมโยชนเป็นโยชนที่ใช้วัดระยะทางในอากาศ หรืออวกาศ ระหว่างโลกต่างๆ เช่น พรหมโลกหรือสวรรค์ต่างๆ ส่วนที่เกี่ยวกับเวลานั้น ก็ได้คำนวณเวลา

ที่เกี่ยวกับอวษุขัยของสิ่งที่มีชีวิตในเทพหรือโลกต่างๆว่านานเท่าไร แล้วนำมาเปรียบเทียบเกี่ยวกับเวลาในโลกมนุษย์ และการคำนวณ ก็เป็นไปตามหลักของคณิตศาสตร์อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ก็ยังมีการบอกเวลาซึ่งแบ่งส่วนย่อยของเวลาออกไปอย่างละเอียดมาก เช่น ๑๐ อักษร เป็น ๑ ปราม ๒ ปราม เป็น ๑ วินาที ๑๕ วินาที เป็น ๑ บาท ๔ บาท เป็น ๑ นาฬิกา ๒๐ นาฬิกา เป็น ๑ วัน ๓๐ วัน เป็น ๑ เดือน ๑๒ เดือน เป็น ๑ ปี

๒. สาขาโภชนาการ ให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารว่า อาหารชนิดใดให้อะไรแก่ร่างกาย เช่นบอกว่าอาหารที่เป็นวัตถุหยาบ มีคุณค่าทางอาหารน้อย ท่านได้ยกตัวอย่างว่า บุคคลลี้มน้ำชาอายุหมดทั้งบาศระ อยู่ได้ไม่นานก็จะหิว อยากจะกินอะไรๆต่อไปอีก เพราะอาหารประเภทนี้มีธาตุเคี้ยวเคี้ยวความหิวและความกระหายเท่านั้น ตรงกันข้ามกับอาหารละเอียดมีไอชะ ท่านยกตัวอย่างอาหารประเภทนี้ว่า บุคคลลี้มน้ำชาแต่เพียงของมือเดียว ก็ไม่ต้องกลัวหิวโลกอะไรต่อไปอีกทั้งวัน เพราะอาหารประเภทนี้หล่อเลี้ยงได้ แต่อย่างไรก็ตาม ท่านก็ยังบอกว่า บุคคลต้องอาศัยอาหารทั้ง ๒ ประเภทให้ได้สัดส่วนกัน จึงจะทำให้ร่างกายสมบูรณ์ และมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ความขยันตรงกับหลักวิชาโภชนาการในปัจจุบันว่า อาหารประเภทที่หนึ่ง เหมือนกับอาหารที่เรากินเข้าไปเพื่อสนองความต้องการอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่ค่อยจะมีประโยชน์ต่อร่างกายนัก ส่วนอาหารประเภทที่สองนั้น เป็นอาหารประเภทวิตามิน ที่ช่วยเสริมสร้างอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย อาหารประเภทนี้บางครั้งก็ไม่ชวนให้รับประทาน และถ้ากินมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ก็จะไม่ได้อาศัยส่วนตามความต้องการของร่างกาย อาจจะทำให้โทษได้เหมือนกัน ฉะนั้น จึงต้องกินอาหารทั้ง ๒ ประเภทให้ได้สัดส่วนกัน จึงจะทำให้ร่างกายสมบูรณ์ และมีชีวิตอย่างมีความสุขได้ นอกจากนี้จะแบ่งอาหารออกเป็น ๒ ประเภทตามหลักวิชาโภชนาการแล้ว ก็ยังแบ่งอาหารออกเป็น ๔ ประเภทตามหลักของพระพุทธศาสนา ดังที่ไถ่กล่าวไว้ในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้นาน

๓. สาขาชีววิทยาและสังคมวิทยา ให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ของสัตว์ในสภาพของภูมิศาสตร์ต่างๆ และการรวมกลุ่มกันอยู่เป็นหมู่เป็นเหล่า เช่น บอกว่าสัตว์บางชนิด

กินหญ้าหรือใบไม้ บางชนิดกินสัตว์ที่มีชีวิตด้วยกิน และบางชนิดกินเขาสัตว์หรือกระดูกเป็นต้น ส่วนในถิ่นแสงลมวิทยานั้น ทำให้เราได้ทราบว่า ไม่ว่างจะเป็นสิ่งมีชีวิตประเภทใดก็ตาม จะหลีกเลี่ยงจากการอยู่เป็นหมู่เป็นเหล่าหรือเป็นกลุ่มไม่ได้เลย เช่น ท่านกล่าวไว้ในตอนหนึ่งของ คัมภีร์นี้ว่า

ชื่อว่า การอยู่เป็นหมู่เป็นเหล่า เป็นอาการที่สัตว์ทั้งหลายได้ประพฤติกินแล้ว และไปประพฤติกินมานานแล้วในวิภวะ เช่นกับน้ำที่หลังไหลลงสู่แม่น้ำ แม่น้ำในนรก กำเนิดสัตว์เทวเจตนา วิสัยเปรตและอสุรกายก็ ในหมู่มนุษย์ เทวโลกและพรหมโลกก็ ก็ไปประพฤติกินกันเป็นหมู่ทั้ง นั้น -จริงอยู่ บุรุษซึ่งมีประมาตโทษโยชนุ ก็แออัดไปคอยสัตว์ทั้ง หลาย รวากะวาทะนานที่เต็มไปด้วยพริกปนฉะนั้น

๔. สาขาวิชาการแพทย์ ทำให้เราได้ทราบว่า โรคภัยไข้เจ็บเป็นศัตรูอันสำคัญที่ บั่นทอนชีวิตต่างๆ ต่อกันกับการ เกิดมีชีวิตขึ้นในโลก และโรคภัยไข้เจ็บมีอยู่มากมาย ในปัจจุบัน นี้วิชาการทางการแพทย์ได้เจริญมาก ทำให้มนุษย์รู้จักโรคชนิดต่างๆ มากกว่ายุคก่อนสมัยก่อน แต่อย่างไรก็ตาม คัมภีร์จักกวาฬที่นี้ก็สามารถบอกให้เราได้ทราบว่า ในสมัยก่อนก็มีโรคภัยไข้ เจ็บไม่แพ้ในปัจจุบันเหมือนกัน เพราะท่านผู้รจนาคัมภีร์ชื่อของโรคชนิดต่างๆไว้ถึง ๔๔ โรคด้วย กัน และบางโรคยังได้บอกถึงสมุนไพรของโรคนั้นๆไว้ด้วย

ดังนั้น คัมภีร์จักกวาฬที่นี้จึงเป็นคัมภีร์ที่มีคุณค่า ในสาขาวิชาการต่างๆ มากมาย นอกเหนือไปจากความรู้หลัก ที่ท่านผู้รจนาคัมภีร์ความมุ่งหมายไว้ ผลของการวิจัยเรื่องนี้ จึงเกิด ประโยชน์เกินกว่าความมุ่งหมายที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ขอเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็นว่า เมื่อการวิจัยคัมภีร์นี้สำเร็จลงแล้วอย่างสมบูรณ์ เช่นนี้ คงจะเป็นการเสนอแนะให้ผู้อื่นที่สนใจ ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องจักกวาฬที่นี้ โดยทำ การวิจัยในก้านอื่นๆ เช่น วิจัยเรื่องนี้ในแง่ของภูมิศาสตร์ เปรียบเทียบความรู้แบบเก่าและแบบ ใหม่ ความรู้ทางสังคมวิทยาและอื่นๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ที่มีต่อวรรณคดีไทย อันเป็นเรื่อง

ที่ยังไม่มีผู้วิเคราะห์และวิจัยออกมาโดยตรง ถ้าสามารถทำได้ดังที่กล่าวมานี้ จะเป็น
การเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้อ่านได้อีกมากมายหลายประการทีเดียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย